

Előfizetési árak:

Egész évre . 20 kor. — fill.
Félévre . . 10 > — >
Negyedévre . 5 > — >
Egy óra . . 1 > 70 >
Egyes szám ára 8 fillér

Kiadóhivatal:

Mária-utca 1. sz.
hol az előfizetések és a hirdetések elfogadtatnak.

Szerkesztői iroda:

Mária-utca 1. sz.
első emelet,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot

vissza nem adunk.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szükkeblőség.

Pécs, 1900. október 4.

Lapunk tegnapi számában közöltük azt a szabályrendelet-tervezetet, amelyet Baranyavármegye állandó választmánya a gazdasági cselédek lakásaira vonatkozólag a hétfői megyegyűlés elé terjeszteni határozott s valóban elszorul az ember szíve, ha elgondolja, hogy milyenek lehetnek azok az állapotok, a melyekkel szemben ez a szabályrendelet is olyan jelentős javulást jelent, hogy a vármegyének nyugalomra vonuló érdemű főorvosa is — bár fájt szívével — célszerűnek látta eljteni humanitarius eredeti álláspontját s hozzájárulni a javaslatához, hogy legalább ezt megmenthesse a bukástól.

Míg Európa nyugati államaiban Angliáról nem is szólva, sőt már Ausztriában is, a gazdasági cselédeknek majd mindenütt tisztességes lakása van, a nő-
lennek egy tiszta kamarában rendes ágya, a házas cselédek minden családjának egy külön szobája, kamarával, konyhával, kis kerttel: addig nálunk bizony a legtöbb helyen a cselédek ronda helyiségekben annyira összezsúfolva laknak, hogy mint nevezetes haladást kell üdvözölnünk a megyei szabályrendelet-tervezetnek azt az újítását, a mely előírja, hogy a földbirtokos egy-egy szobába két családnál többet nem szállásolhat.

A vármegyei tisztii főorvosa, mint a közegészség őre, még meg lehet elégedve az új szabályzattal, amely előírja, hogy kisebb mint 14 □ méter talajfelületű lakószoba cselédlakásul nem építhető s hogy az újonnan épülő cselédházaknál a lakott szobák lak egy személyre legalább 4 □ méter talajfelületet és 10 köbméter légűrtérrel kell tartalmazniok s a tisztaságra vonatkozólag is helyes intézkedéseket foglal magában.

Igaz, hogy ezek a helyes egészségügyi szabályok csak az újonnan épülő cselédlakásokra vonatkoznak s a már meglévő cselédházakra csak tíz hosszú esztendő letelte után fognak feltétlenül alkalmazást nyerni, de hát az első lépés megvan téve s legalább megvan a reményünk, hogy egy évtized után, ha a szabályrendelet nem marad írott malaszt és közbe nem jönnek a már nálunk szokásos „vá-

ratlan akadályok“, tűrhetők lesznek a gazdasági cselédlakások — közegészségügyi szempontból.

De a testi egészség szempontja mellett hol marad még akkor is a lélek épiségének nem kevesebb figyelmet igénylő szempontja? Mert hogy két teljesen idegen családnak egyetlen szobában való állandó együttlakása azok erkölcsi érzületére, a kizárólagosságot föltételező házi szentély tisztületére, a családi béke és tisztességes nevelés kívánalmaira mételeyezőbb hatással van, mint a legveszedelmesebb bacillustenyészet a testi szervezet épségére, azt bölcsen tudja minden komolyan gondolkodó emberbarát és szomorúan igaz lják a bünkrónikák, a melyeknek hősei sűrűn kerülnek ki a gazdasági cselédek tömeglakásaiból.

Ez az, amiért sajnosan vesszük tudomásul, hogy a vármegyei intéző körei mostani javaslatukban többet kieszközölni nem voltak képesek s elejtették a tisztii főorvosnak éppen a közkerécs-szempontjából felkarölt azt a fötörékvését, hogy minden családdal bíró cseléd részére külön szoba adassék. S itt bizony nyíltan ki kell jelentenünk, hogy ez a törekvés a nagy földbirtokosok szükkeblőségén szenved hajótörést. Mert ha azok a humanitarius, közegészségi és közkerécsiségi szempontok, a melyek a múlt külföldön mindenütt érvényesültek már a cselédek lakásviszonyainak rendezésénél, nem érvényesülhetnek Baranyavármegyében, ahol az állandó gazdasági cselédek zöme óriási vagyont képviselő és jövedelmet hozó latifundiumokon van alkalmazva, akkor kérdjük, mikor és hogyan érvényesüljenek azok az orszagnak olyan vidékein, ahol a földbirtok szerényebb jövedelmű középbirtokosok nagy száma között oszlik meg?

Azt a költséget azonban, a melyet a modern igényeknek megfelelő cselédlakások építése igényelne s a mely a cseléd erkölcsi érzületének megjavításával a nagyobb ragaszkodás és ambíció révén is bőven kamatoznék, nagy uradalmaink sokkalják s ez az ellenkezés feszélyezi a vármegye urait, sőt magát a kormányt is. Hisz maga a jó ügy előharcosa, Mende Lajos vármegyei tisztii főorvos, kénytelen volt bevallani, hogy hitelt érdemlő forrás-

ból tudja, miszerint a belügyminiszter olyan szabályrendeletet, amely minden családos cseléd részére külön lakást rendelne, nem hagyna helyben.

Nos hát minek tulajdonítsuk ezt másnak, mint a nagybirtokosok szükkeblőségének, amelylyel nyomást gyakorolnak még a kormányra is, nehogy olyan intézkedésekre gondoljon, amelyek az ő vagyoni érdekeiket érintenék, bármennyire megkövetelnék azokat a modern kor igényei.

Az állam gondoskodik, hogy a gonosztevők, a rabok rendesen, majdnem tulságos kényelemmel legyenek elhelyezve és ellátva; palotákat épít nekik, hol jobb dolguk van, mint a szegény, becstelen munkásnépnek. Gondoskodása kiterjed a gyári munkások igényeire is, megkövetelve a kezdet nehézségeivel küzdő gyári vállalkozótól, hogy munkásainak tisztességes, egészséges lakást adjon. Csupán a gazdasági munkásokról, kik az utolsó statisztikai kimutatás szerint Magyarországon 526,000 körül vannak, mihez még családtagjaikat számítva, ezen osztálybeli emberek száma 1.700,000-re tehető — nem gondoskodik, sőt eleve olyan álláspontot foglal el, hogy a törvényhatóságokat is elriasztja radikális orvoslás keresztülvitelétől.

Hja, a nagybirtokosok nagy is a befolyása, azért első sorban annak érdekeit kell megóvni, aztán következik a szegény emberek lelki-tesztii épségének a gondozása.

Előfizetésre való felhívás.

A most kezdődött október-decemberi évnegyed alkalmából új előfizetést nyitottunk lapunkra.

A tizenkilencedik század utolsó évnegyede mozgalmakban különösen zajosnak ígérkezik. Főképe a magyar politikai életben várható nagy átalakulások s az Ausztriával való kiegyezési harcok tekintetében erős parlamenti küzdelmekre van kilátás. Lapunk országos politikai ügyekben — a függetlenségi eszme szolgálatában állván hosszú huszonnyolc éves pályafutása alatt — továbbra is ez ellenzék hű harcostársa marad s mindenkor függetlenül a negyvennyolcas ellenzék elveinek megfelelően fog küzdeni az önálló, független Magyarország érdekeiért.

Városi és megyei ügyekkel ezután is behatóan fogunk foglalkozni az országos politika

Csuda olcsóság a BÉKA boltban!

Őszi és téli piquet paplan, zsebkendők, frofir és damaszt törülközők, továbbá vászon, kanavász, chiffon és grádlí meg-
lepő olcsón; szép választék selymekben és női ruhaszövetekben, új barchetek minden lehető színben és minőségben csak a
BÉKA-nál kapható olcsón.

Irgalmasok-utca 10. sz. (Saját házban.)

mellett. Itt is az őszinte igazmondás és a város s a megye érdekeinek szem előtt tartása fog bennünket ezután is — mint eddig — működésünkben vezérelni s célunk általánosan mindenkor a nagyközönség érdekeinek hű és lelkiismeretes szolgálata lesz, a mint ez volt a tekintélyes múltban is mindig, mely lapunk mögött áll.

Az ország és külföld nevezetesebb eseményeiről távirati tudósításainkkal megelőzzük mindenkor úgy a fővárosi ujságok, mint — naponkint este jelenvén meg — a reggeli lapok közlését is s minden nevezetes eseményről lapunkból a leggyorsabban és hitelesen értesül olvasó közönségünk. E mellett hirrovatunk élénkségére és változatoságára belső munkatársaink és tudósítói mindenkor nagy gondot fordítanak.

Jövőre is könyvalakban közlendő érdekfeszítő regényekkel és tárcarovatunkban az irodalom színvonalán álló közleményekkel bőven gondoskodunk olvasóink szórakoztatásáról is. És hogy a családokban a gyermekek is megtalálják lapunkban olvasmányaik, hetenkint egy-egy gyermekmesét fogunk e célból ezután is állandóan közölni. Szóval mindent elkövetünk, hogy minden tekintetben kielégítsük olvasóközönségünknek egy a modern igényeknek megfelelő napilaphoz fűzött várakozását.

A pécsi kir. táblai Értesítőt minden héten csütörtökön este megjelenő számunkban ezután is közölni fogjuk, a mi nem csak az ügyvédekre, de minden ügyes-bajos félre nézve is aktuális fontossággal bír, kinek bármily jogügye a királyi Táblához kerül.

Törvényszéki csarnokunk, tanügyi rovatunk, irodalmi és művészeti híreink, közgazdasági közleményeink mindenkor teljesen megbízható, érdekes és gyors értesüléseket tartalmaznak.

Előfizetési árak:

Lapunk előfizetési ára, mely az összes napilapok között a legolcsóbb, a következő:

az október decembéri negyedévre 5 korona;
félévre 10 korona;
egész évre 20 korona;
egy hónapra 1 kor. 70 fil.

Az előfizetés legcélszerűbben postautalvánnyal eszközölhető. Előfizetések a „Pécsi

Figyelő“ kiadóhivatalához (Pécs, Mária-u. 1. sz. a.) küldendők.

Mutatványszámokat kívánatra bárhová küldünk.

Hazafias tisztelettel
a „PÉCSI FIGYELŐ“
szerkesztősége és kiadóhivatala.

Hirek.

Pécs, 1900. október 4.

Az elátkozott királyfi.

(Mese.)

Irtá: Albert bácsi.

Hol volt, hol nem volt, valamikor régen, volt az operencias tenger kellőközepében egy sziget. A régi világban csak úgy hívták: halálsziget.

Különös sajátsága volt az a szigetnek, hogy aki arra csak rálépett is, menten a halál fia volt.

A sziget közepében csupa merő ember fejből egy palota állott, abban lakott a sziget királya: a halál.

A halálkirály megunt egyszer a sok néma halott társaságát, elküldötte hát hírnökeit a földre, néznének körül s ha találnának egy neki való helyet, jelenték neki.

Tizenhárom halál került a nagy utra, hófehér lepedőt borítottak magukra, kezökbe kaszát vettek, ráültek egy tüzes vasvillára s köd előttem köd utánam, lenn teremtek a földön.

A halálhírnökök nagyon jól érezték magukat a földön. Ettek, ittak, mulatoztak s a sok vigalom között megelégedtek a halálkirály parancsáról ugyanarra, hogy tizen testet öltöttek s itt maradtak állandó lakóképen.

Három halálhírnök engedelmeskedett a halálkirálynak s hogy bejárták a földnek minden zegézugát, visszaindultak királyi urokhöz, hogy a látottakról jelentést tegyenek.

Legelőbb a fekete halál érkezett a halálszigetre. A király menten maga elé parancsolta.

— Alázatosan jelentem felséges királyomnak, megjöttem.

— Helyes. Te vagy a tizenhárom hírnök közül az első. Beszélj, mit láttál, hol voltál?

— Ahogy innen elnyargaltam a háromágu tüzes vasvillán, kilenc szempillantás múlva a Gellérthegyre értem.

— Hol van az?

— Magyarországon, felséges uram.

— Az szép ország lehet; sokat hallottam róla.

— De szép ám, az Isten is rózsaszínű kedvében teremthette. A Gellérthegyről körülnéztem, és majd megvakultam a sok fényes pompától, amit láttam. A Duna két oldalán óriási nagy város terül el, szebbnél szebb házzakkal, palotákkal, aranyosfedelű templomokkal. A Dunán fellobogóztott hajók siklanak tova, tele cifraruhás néppel. Csupa elevenség, élet minden. Messzebb aranykalászos rónák, bortermő szőlőhegyek. Ott az aratók vig danájától hangzik a mező; itt a szüretelők sikogatnak. Mindenütt vigság, dal, tánc.

— És az emberek milyenek? kérdezte a halálkirály.

— Oh jaj, — felelt a fekete halálhírnök, — csak azt ne kérdezd, felséges uram. Az emberek rosszak, gonoszak. Mind csak önmagukat szeretik; Istenről, hazáról megelégednek. A gyermekek imádságos könyv helyett ocsmány olvasmányokat forgatnak; a leányoknak csak selyem, meg bársony ruha kell s a dologtól félnek, mint az ördög a tömjénfüsttől; a férfiak naphosszat a korcsmában dözsölnek s kártyáznak. Egyik elkartyázza a saját vagyonát, a másik a másét. A gazdagok semmit sem dolgoznak s mégis aranyban, ezüstben fürdenek, míg a szegény ember, ha agyon dolgozza is magát, mégis éheznek.

— Az nincs rendjén, — szólt közbe a halálkirály, — az én országomban mindenki egyforma.

— Volt a magyaroknak egy királyfiuk. Szabadság a neve, annak a feltámadását várják. Amikor az élet egyforma volt, ott is mindenki szabad, független volt, de a gonosz szellemek megirigyelték a magyar boldogságát és elátkozták a királyfit.

Mig a fekete halálhírnök beszámolt a halálkirálynak, megérkezett a vörös halálhírnök.

— Ahogy innen elnyargaltam a háromágu tüzes vasvillán, hét szempillantás múlva a Jakabhegyen voltam.

— Hol van az?

— Magyarországon, felséges uram.

— Nos, mit láttál?

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Karcolatok az 1848/9-ik évi szabadságharc alatti magyar szini-világból.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Irtá: B. Alajos.

(Folytatás és vége.)

Aki figyelemmel olvasta Graca »Szabadságharc története«-t, az a komáromi napok leírásánál azt is olvashatta, hogy egy előkelő megjelenésű szép urinó gyakran megfordult Komáromban s azután el-eltűnt.

Nem mondjuk határozottan, de nagyon valószínű, hogy ez az elegáns delnő, az ő elbeszélése szerint — miután oly jó, barátságos viszonyban állt úgy a magyar, mint a császári hadsereg főtitisztjeivel — alig lehetett más, mint a szép Szabóné.

Ezt a feltevésünket még jobban megerősíti az a merész cselekedete, amit akkor követett el, midőn Pázmány társulatával Komáromba már megérkezett és szép Szabóné is a társulat egyik csillaga volt, — mint működő tag.

Pázmány a nyár kezdetétől egész augusztus 4-ig Komáromban játszott szintársulatával.

Nem volt nagy társulata, de kitűnő erőkből állott.

Azt hisszük, szívesen veszi a t. olvasó

éppúgy, mint a mostani fiatal színész generáció, ha elmondjuk a társulat névsorát:

Férfiak: Pázmány (igazgató),
(Hosszu) Szabó

Hetényi
Kecskés,
Csengeri,
Kabos.

Nők: Pázmányné,
(Hosszu) Szabóné,
Hetényiné,
Kecskésné,
Szép Szabóné,
Csercser Natália,
Hilley Emma.

A direktor azonban nem busult. Volt Komáromban elég színész — most tűzérügyek — kik kiségitették őt mindannyiszor a nagyobb szabású és több személyzetet igénylő daraboknál.

Pázmány Komáromban nem a városban, hanem az ujszónyi szigeten, egykor épületfaktárnak használt deszkaalkotmányban játszott.

A szinkör óriási nagy és fedetlen volt; csupán a szinpad és a kulisszák voltak fedve az esőtől.

Nap-nap után rengeteg volt a közönsége. Mert nemcsak sok honvédtiszt és családja, no meg a sok intelligens elemből álló honvédek, hanem a megyéből és a vidékről Komáromba menekült magyarérmelmű családok is frekvenciálták a színházat.

Pénze volt mindenkinek elég, az igaz, de el is ment, mert olyan drágaságot, mint

Komáromban volt, különösen a szónyi és Komárom melletti csaták után, főleg midőn Görgey fősergevével s a többi hadtestekkel Komáromot odahagyta és levonult az alvidékre, Komáromot pedig körülzárták: újból ismételjük, ilyen drágaságot kevésszer ér meg egy halandó.

De még ezen is segítve lett a szép Szabóné révén. Azt is kivitte Klapka generálisnál, hogy a szintársulat tagjainak is kijárt a konyhájára az elemőzsia, akárcsak katonák lettek volna s mint a fáma beszélte, duplán járta ki a hus, bor, borsó, liszt, szalonna stb.

Tudja a jó Isten, miféle véralkatu a magyar ember.

Tudtuk, hallottuk, hogy Komárom úgy körül van gyűrűzve az orosz és a császári seregekkel, hogy még a madár sem repülhet ki, azért bent a várban vigan folyt a dolog, mintha semmi baj sem lenne.

A színházban vigan folytak az előadások. Hallottuk, amint a Herkály pusztán harsogó zene mellett mulattak a császári sereg tisztjei.

Azok pedig meghallhatták a színházi közönség tomboló kacaját s a hatalmas hangon előadott magyar népdalokat; szóval egyik hadakozó fél sem sirt anyámasszony módjára, hanem vigan voltól holnapra, mert hát ki tudta azt, hogy mit hoz a holnap?

A színházi közönségnek csak egy dolog tűnt fel: az t. i., hogy szép Szabónét vagy egy hét óta nem látta a szinpadon. S már sajnálta sajnálta csak a puhatolódzás járta: ugyan hol lehet, hová lett a mi kedves szép Szabónénk?

Jóllehet a (hosszu) Szabóné nap-nap után

— Ha aranyszáju szent János volnék is, se tudnám elmondani, igazi földi paradicsom. A hegy lábánál gyönyörű szép város terül el. Annyi a palotája, temploma, mint csillag az égen. Van a városban egy torony, az alatt egy ház, amelyikben mindentéle gomba terem; ettől néha az egész város betegszik meg; akkor aztán rendel az orvos egy pár adag adó cseppet, amitől aztán meggyógyul a város keze-lábának a feje. A városban víz csak sátoros ünnepeken van, de azért fizetnek vizadót; az utcákat szemét, por lepi el, és fizetnek tisztasági adót; a házak üresen állnak, de azért fizetnek házbéradót; a kémények kormosak, de kéményseprődiát fizetnek; a szegény ember jól se tud lakni, éppen azért fizet fogsztási adót, hogy a város vagyona el ne fogyjon, mint a kámför, az ispánt nem engedik ki belőle, hanem adnak mellé egy másikat, több szem többet lát; hogy . . .

— Elég, elég, — szól a halálkirály, — hát iszen ez egy valóságos Szodoma.

— Csak tető kellene rá, felséges uram, — felelt a vörös halálhírnök.

Akkor érkezett meg a posta. A földön maradt tíz halálhírnökötől érkezett egy-egy levél, a melyben megírták a halálkirálynak, hogy ők bizony jól érzik magukat a földön, de csak azért se jönnek vissza, ha a királynak azonban úgy tetszik, hát jöjjön el országa népével, mert a földön jó lenni.

A halál király nem ment, hanem várta vissza a fehér halálhírnököt. Várta várta, napról napra, hétről hétre, hónapról hónapra, esztendőről esztendőre, de az csak nem jött. A halál király már azt hitte, hogy a fehér hírnök valamiképen utat tévesztett s nem talál a halálszigetre, a mikor, éppen száz évre rá, hogy elküldötte a földre, messze az operenciás tengeren megpillantott a toronyór egy hajót. A hajó árbóca tizenhárom fehér selyem vitorla volt kifeszítve, de úgy is jött mint a paracsolat. A halálsziget minden népe a partra futott, hogy lássa az újmodi hajót, és nagy volt a meglepetésük, hogy a hajón megpillantották a halál király fehér halálhírnökét, de alig ismertek rá, úgy megváltozott. Szép, deli legény volt, a fehér lepedő helyett huszár dolmány volt rajta, kezében kasza helyett fényes kardot tartott.

Mikor a hajó kikötött, a huszár dolmá-

játszott a színpadon és rossz színésznek sem lehetett mondani, de mégsem a bálványozott szép Szabóné volt, aki pedig az egész komáromi órségnek úgy meg tudta a fejét zavarni.

Szép Szabóné hiánya annyira feltűnt, hogy már találgatni is kezdték, hogy hová lett?!

Természetesen egyik ezt mondta, a másik azt s a találgatások legtöbbszörre kalandot jeleztek.

S megmondhatjuk, a kik így vélekedtek, azok közel voltak a valósághoz, csak hogy most a kellemes mellett egyúttal nyaktörő válalalathat bocsájtkozott.

Ugy az augusztus 3-diki fényes és szákmánydús kirohanás előtt vagy 8 nappal tűnt el a szép Szabóné, egy Ács községből való, Fazekas nevű, 4-ik századbéli tüzérgyerekek Komáromból. Magától értetődik, hogy Fazekas nem tüzérruhájában ment el vele, hanem azzal a gunyájával, a melyben Komáromba bejött és beállt a tüzerekhez.

Azt is tudunk kell, hogy Fazekas aug. 1-ső napjára már visszaérkezett Komáromba.

Azt is tudunk kell, hogy szép Szabóné segedelmével eljutott egész Gutáig, onnét fel Új Szőnyig s Ács-Igmánd vidékét, mint jó tájismerős bebarangolva, visszatért jó információkkal Klapka elébe.

Azt is tudunk kell, hogy augusztus 2-án délután 4 órakor tartott napiparancson Fazekas barátunk al-ágyusból egyszerre tűzmessterré avanzszirozott.

Ezekután tudjuk meg azt is, hogy szép

nyos halálhírnök kiugrott a hajóból a kardját magasan tartotta és ezt kiáltotta:

— Éljen a magyar szabadság.

— Él a holtak szívében, — feleltek rá a halálsziget lakói.

A hírnök azonnal a halálkirály elé indult, hogy jelentést tegyen utjáról.

— Éljen a magyar! — szól a hírnök.

— Ugy engedje az Isten, — viszonzá a halál király, — éppen száz éve, hogy elküldtelek. Hol, merre jártál?

— Magyarországon voltam, felséges uram De előről kezdem. Épen ma van századik évfordulója, hogy háromágu tüzes villán a földre nyargaltam. Sokáig nyergeléztem ide s tova, keresve egy kedves helyet ahol leszállhatnék. Minden zugocskát szépen találtam, elhatároztam hát, hogy rábízom a sorsra. Sokáig hánnyódtam a levegőben, míg egy reggel deres mezőn találtam magamat. Körülnézek, hát uram fia, földbe tűzött póznán egy tábla volt ezen felírással: Akasztófa mező. Kérdeztem az embereket, miért hívják ezt a mezőt így, de senki sem tudta. Mindenütt, a merre csak jártam, szomorú arcokat láttam. Az igazságot, az erkölcsöt pénzért vették, a vallásosság és hazafiaság kiveszett az emberek szívéből; az erős üldözte a gyengét, a gazdag fosztogatta a szegényt, az emberek lopnak, csalnak, párbajoznak, sikkasztanak, ölnek, becsületes embert már lámpással is alig találtam. Legfőbb ideje volt, hogy az Isten tüzes, kénkőves esőt bocsásson Magyarországra.

Ekkor az »Akasztófa mezőn« kinyílt egy őszi rózsza. Nyílt, nyílt, egyre nyílt, végre egészen széjjel állt a szirma s egy tündérszép magyar-ruhás, daliás ifju kelt ki belőle egyik kezében kardot, a másikban keresztet tartott.

Nagy fényesség áradt az ifju körül, aki nem volt más mint Szabadság, a magyarok várva várt elátkozott királyfia. A királyfi magasan emelte fel a kardot és keresztet s harsány hangon, a mely végig hangzott az egész országon, lehallszott kastélyba, kunyhóba egyaránt, azt kiáltotta:

— Éljen a szabadság, testvériség, egyenlőség!

A magyar ifjak, mintha szívében új, melegebb vér csergedezne, föllélegzettek, előkeresték rozsdás fegyverüket s Szabadság királyfi köré gyűltek.

Szabóné aligha fog visszatérni Komáromba, mert azt üzenté Fazekastól Pázmánynak, hogy nem tér vissza Komáromba, mert a társulatot kell megmentenie s ha sikerült Klapkának a tervbevett kitörése és felszabadítja a környéket a német uralom alól, rögtön hagyja ott Komáromot és Győrbe utazzék társulátával.

Mindezeket és mindeneiket csak szóval üzenté Klapkának és direktorának, mert — mint utóbb maga beszélte — a szavakat letagadni lehetett, de az írást nem.

Az 1849-ik évi augusztus hó 3-iki hadi tette Klapkának — mint tudjuk — fényesen sikerült. A magyar főtisztek egytől-egyik hangoztatták, különösen Assermann ezredes és ennek segédtisztje, szép Szabónének testi-lelki jóbarátja, Nyáry (Lujza) Lajos (kisasszony, de ugyancsak ropogós pantallós) főhadnagy, hogy ebben a sikerben szép Szabóné kémeke-dése nagy szerepet játszott.

Komáromtól jó távolságra szabad lett a lélegzete a magyarnak augusztus 3-dika után. El is árasztották a vidékiek rohammal Komárom piacát, minden szükségesekeket vivén a szomszéd községek és városokból. Csak hogy ez a dicsőség kevés ideig tartott, mert a mint hire ment az augusztus 13-iki világosi katasztrófának, a Komáromot körülzáró gyűrű mind inkább szűkebb lett és ott lettünk ismét, a hol voltunk.

Nem úgy Pázmány és társulata. Ez, a mint a kapu kinyílt és tudta, hogy most már mozdulhat valamerre, nincs a kalitkába bezárva, nyomban ott hagyta Komáromot és

Gábor arkangyal végig röpült a magyar égen és folyton azt kürtölte:

Talpra magyar, hi a haza,

Itt az idő, most, vagy soha!

Rabok legyünk, vagy szabadok!?

Ez a kérdés, válasszatok!

A magyarok Istenére

Esküszünk,

Esküszünk, hogy rabok tovább

Nem leszünk!

Ez a csodálatos dal belenyílt a magyarok szívébe. Szabadság királyfi szavaira, mintha csak a földből törnének elő a honvéd katonák. Egyik csapat a másik után, egyik ezred a másik után. A magyar hadiak aztán csatába indultak; szurták, vágták az ellenséget; mert véres, nagy csatát vívám a magyar, hitért, becsületért szabadságért küzd a ráéhező ellenséggel. Köröskörül csupa ellenség. Az orosz, osztrák, horvát, olasz, szerb, oláh, román, tót, német, mind a magyarra feni a a fogát. De hiába. Még ha a pokol támadna is fel, a mig Szabadság királyfi vezeti a magyar harcosokat, s csatalobogóinkon szűz Mária képe van, addig a magyar fegyvernek győzni kell és győzni is fog.

De az ellenség sok, minden magyarra karikás száz jut; az ellenség szaporodik, a honvéd fogy.

A legnagyobb veszélyben felnyílt Kossuth sirja, s a magyarok édes öreg apjának szelleme kilépett koporsójából és az országban végig rezgett az ő nótája:

Kossuth Lajos azt izente:

Elfogyott a regimentje!

Ha még egyszer azt izeni,

Minden magyar el fog menni.

Éljen a magyar szabadság!

Éljen a haza!

Engem elküldtek a halál szigetére, hogy csatára hívjam, a magyar szent Szabadság oltalmazására az egykori magyar félisteneket.

— Jaj az nehezen fog menni, édes hivem, mert a ki meghalt, az meghalt.

— Csak egy szót engedj kiáltanom felséges uram és megszólal a magyar, ha ezer évig is porlad.

— Nő, nem bánom, mond ki hát azt a szót.

A fehér halál hírnök felállt egy magas hegyre és elkiáltotta magát:

sietett Szabóné üzenetéhez, illetve utasításához hiven Győrbe.

Ott is szép Szabóné vágta ki a társulatot igazgatójával együtt a hinárból; mert mire Pázmány Győrbe érkezett társulátával, akkor már szép Szabóné ott székelte és bruderezett azokkal a nagy férfakkal, a kik pár hónap mulva a lezajlás után Magyarország hazafiai felett itélkeztek.

Leverő hírek érkeztek Győrbe. A rengeteg muszka és a császári seregek mindenfelől szorítani kezdték a vitéz magyar sereget. Elfordult az Isten, el a szerencse azoktól a Títánoktól, kik akkor ép úgy, mint manapság a hős bürok, a világ bámulatát és tiszteletét kivívták.

Hiába, atok fogta meg a magyart, mert az egymással össze nem tart.

Jó kedve volt tehát a német garnizonnak, mert csakhamar oda is megjött a világi katasztrófa hire. Ekkor azután oly tetőpontra hágott a jókedv, hogy még Pázmánynak is örülni kellett, ha akarta, vagy nem, szegénynek.

De szép Szabóné még sem örült most azokkal, a kikkel eddig mulatott, mig ügyünknek jobbra fordulatát remélte.

Ismét és hirtelen eltűnt s a bátor asszony leutazott Aradra. Itt tudott meg sok mindent, a mit Komáromban Klapkának — ki még erősen tartotta magát — tudnia kellene.

De hogyan adja mindezeket tudtára?

Keresztes, világosi kapituláns honvédtiszttel szövetkezett, a ki mint parasztkocsis, urnőjével — szép Szabónéval — felvergődött

— Veszélyben a haza!

A halálszigeten elmúlt a halotti csend. Lódobogás, kardcsörtetés hallatszott, s csakhamar tizenhárom glóriás félisten állta körül a fehér halálhírnököt.

— A haza veszélyben? Eljen a haza! — kiáltotta a tizenhárom félisten:

Damjanich János,

Kiss Ernő,	Lázár Vilmos,
Desseffy Aristid,	Schveidel József,
Pöhltenberg Ernő,	Nagy Sándor,
Aulich Lajos,	Lahner György,
Knezich Károly,	Vécsey Károly,
Török Ignác,	Leiningen Westenburg.

Öltetek gyászt édes gyermekeim. Ötvenegy éve lesz szombaton, hogy a tizenhárom aradi vértanu az édes haza földjében porlad. De a lelkük, az él és ha a haza veszélyben lesz, el fognak ők jönni mind. Az elátkozott Szabadság királyfi ott örökdió sirjaik mellett, s virraszt az ő emlékeik felett.

Óltsünk gyászt édes gyermekeim s imádkozzunk október hatodikán buzgón a magyarok Istenéhez hazánkért s a magyar szabadság vértanuiért.

Megáld érte az Isten ezen, meg a másvilágon!

*

Isten veletek, magyar véreim. A viszontlátásra a jövő csütörtökön. Pá!

Napirend 1900. október 5-én.

Naptár: péntek, okt. 5. — Róm. kath.: Placid. — Prot.: Placid. — Görög-kel. (szep. 22.) Fókász. — Zsidó: Tischni 12. — Nap két 6 óra 7 perckor, nyugszik 5 óra 29 perckor. — Hold két délután 3 óra 21 perckor; nyugszik éjjel 1 óra 38 perckor.

Időjelzés. A központi meteorológiai intézet jelzése szerint: hűvös idő várható, jelentékeny csapadék nélkül.

Iskolaszéki ülés délelőtt félkilenc órakor a városházán.

Színház: »Böregér«, operett.

— (A király nevenapja.) Ó Fel-sége a király nevenapja alkalmából ma reggelre nemzetiszínű lobogódszt öltöttek a házak s a templomokban ünnepi istentiszteletet tartottak. A székesegyházban délelőtt 10 órakor tartották az ünnepi misét, melyet Troll Paul Ferenc vál. püspök fényes segédlettel pontifikált. A misén jelen voltak a vármegye részéről: br. Fejérváry Imre főispán, Tormay Károly

Komáromhoz közel. Itt azután elváltak. Keresztes Szabóné információjával szerencsésen behatolt Komáromba, míg Szabóné Kecskemétre utazott.

Itt várta be Pázmányt társulatával együtt. Ez volt a jelszó Szabóné távoztakor Győrben: »Találkozás Kecskeméten!«

A találkozás meg is történt a legborzasztóbb hónapban, októberben.

Nem volt az 1849 évi október és november hónapjában több magyar színigazgató, csak Pázmány. A többi mind megdermedt, zhibadt volt.

Uj engedélyeket kellett volna kérni a katonai hatóságoktól, de mozdulni sem mert egyik sem; mert az volt a kérdés, mi volt, hogy volt, hol volt a forradalom alatt? Várt tehát minden régi és új színigazgató-aspirans addig, míg a megtorlás első rohama kissé megszűnik.

De Pázmány még a győri vig napok alatt szép Szabóné közreműködése folytán zsebre vágta a katonai hatóságtól nyert új játszási engedélyt; így lett ő néhány hónapig az egyedüli magyar színigazgató.

Shép Szabóné Kecskemétről minden héten, néha kétszer is, Pestre utazott.

Utazott pedig ahhoz az ő mindenható barátjához, a ki akkor a magyar honpolgár szabadságának és életének ura volt.

Jó ismerőse volt szép Szabónénak ama bizonyos nagybajuszu ur. Sokat pezsgőzött

alispán, Kossits Kamill vármegyei főjegyző, dr. Darócy Aladár főispáni titkar, Nagy Jenő, vármegyei tiszti főügyész, Kossits Akos vm. tb. főügyész, Jesszenszky Lajos árvaszéki elnök, Vaniss Sándor főszolgabíró és a vármegyei aljegyzők. A város reszeről megjelentek: Majorossy Imre polgármester, Nendtvich Andor helyettes polgármester, Rech György, Pintér Ferenc városi tanácsnokok, Tróber Aladár városi főjegyző, Deutsch Kornél városi főszamvevő, Vaszary Gyula rendőriókapitány, Schulz Ferenc rendőrkapitány, Oberhammer Antal, b. gazdasági tanácsnok, a köztörvényhatósági bizottság tagjai, továbbá Sey Laszlo kir. tanácsos, Jakabffy Imre, gazdasági főfelügyelő, Laubheimer Róbert kir. s. tanfelügyelő; a hadsereg részéről: Báró Zech tábornok, Pannos Alajos és Udvarnok Győző ezredesek, valamint a pécsi cs. és kir. 52. gyalogezred, a m. kir. 8. honvédszázad, a m. kir. 19-ik honvédszázad törzstisztejei s a tisztkarok számos tagja; az ügyvédi kamara Erreth János kamarai elnök, a kereskedelmi és iparkamara tagjai pedig Záray Károly dr. kamarai titkar vezetése mellett. Ott voltak még Mutschenbacher Viktor dr., Mihálffy Ernő dr., Késmárky István dr., Sável Kálmán, Balogh Károly, Bóc Alajos, Ciglányi Béla, táblabírák, Simon Gyula, Finkey Pál, Apor Laszlo, Obetkó Dezső, törvényzéki bírák, Opris Péter, postaigazgató, Kaffka Károly postaládó, Dragonescu Dömjén pénzügyigazgató, Dischka Győző igazgató, a belvárosi népiskola tanítói kara, a pécsi püspöki jogiceum polgarsága Makay István szünidei elnök vezetése alatt. Megjelentek tanáraik vezetése alatt a főgimnázium s a tanítóképző intézet növendékei is. A mise alatt az egyházi zene-egyesület működő tagjai Scharf Róbert, a cs. és kir. 52. gyalogezred zenekarának karmestere vezetése alatt a katonazenekar közreműködésével Jos. gr. Zangl »Sci. Cassian's Messejét« adták elő. Magyaról a műről már volt alkalmunk megírni a kritikát, mikor azt először hallottuk. Ezen alkalmmal csak azt jegyezzük meg, hogy — amint vártuk is, minthogy nem új dolog — finomabb kidolgozásban kaptuk. A forte es piano részletek, a sima átmenetek, mind arról tesznek tanúságot, hogy az énekkar fel tudja fogni hivatását s a katonazenekar tud eneket, egyházi éneket kísélni. A szóló részleteket Schneider Istvánné (soprán), Kallnecker Hanna s Simon Lujzika (alt), Fekter Ferenc (tenor) s Müller Antal (bass) énekelték kifogástalan precizitással

vele Komárom mellett a Herkály-pusztai satorában. S a derek honleány sok jót tett honfitarsaival, kik az új épület kazamataiban színlődtek.

Sokaknak enyhítette a börtönben szenvedéseit és néhánynak az életét is megmentette, anélkül, hogy az iletó valaha megtudta volna jötevője nevét.

És ez a szép művész, ez a minden ízében derek honleány az 50-es években nem, de a 60-as években, midőn e sorok írójával egy társulatnál pályázott, testben megroskadt, alig-alig tengődő szegény színésznővé lett.

Sokszor mondták neki, írjon, tedezze fel hollétét és helyzetét ama kiváló nagy barátjainak, a kikkel in illo tempore oly intím barátságban állott; vagy azoknak, a kikért annyi jót tett. »Nem, azt nem teszem, inkább meghalok. Volt, a mi volt, most nincs;« szokta mondani. És ez az asszony inkább meghalt.

Pázmány azután is nagy szerencsével folytatta igazgatását még evtizedekig, a midőn azután támadt egy sereg konkurrensé.

Mert az 1850-ik év elején a volt 1848 előtti igazgatóknak is megadtak újból a játszási engedélyt; sőt újabbak is jelentkeztek többen. Azok t. i., kiket már e lapokban a »Karcolatok a Bach-korszakból« című közleményünkben sorra megneveztünk.

sal és nagy tudással. Offertoriumra zenekar kíséret nélkül »Veritas mear«-t enekelte a kar F. X. Wittól. A mise alatt Hoff Richard, székesegyházi orgonista játszott az orgonán, bemutatva hatalmas technikáját, disztinált izületét. Már maga az orgonajatek művészetszámment a mai mise alkalmával. — A belvárosi népiskola s leányiskola növendékei a király nevenapja alkalmával ma reggel nyolc órakor szintén hallgattak misét a belvárosi piroaniamplomban.

— (Személyi hír.) Grogolák Karoly, belügyminiszteri szamvevő, ki a pécsi köz-kornaznál most tejezte be a miniszter utasítása folytán a köz-kornaz gazdasági viszonyait és ügykezelését illetőleg a vizsgálatot, ma délután a háromórai gyorsvonattal Pécsről Budapestre utazott.

— (Az arvanazi választmány ülése.) A daranyavármegyei arvanazi választmány tegnap ülést tartott Tormay Károly alispán elnöke alatt, mely ülésen Kossits Kamill vármegyei főjegyző, Jesszenszky Lajos árvaszéki elnök, Igalyics Radivoj topenztárnok, Gyenes Kletus főszamvevő, Benko Gyula, Hinka Laszlo, Sey Laszlo, Német Lipót, Kossits Szard, is a választmány jegyzője Savér István jelentek meg. A választmány egy emalajozas folytán megüresedett arvanazi helyet töltött be s Etel Mariát vette fel. Ezután a daranyavármegyei arvanaz költségvetési tárgyaitak le, melynek során tízezer-tízezer kétszáz korona — bevételrel szemben, tízezer-tízezer-háromszáz negyvenkilenc korona és negyvenhatimer kiadási mutattak ki, úgy, hogy a varnató maradvány nyolcszáz ötvenegy korona és negyvenhat ügért lesz ki.

— (Iskolaszéki ülés.) Holnap (pénteken) délelőtt fel 9 órakor a város közsegi iskolaszéke ülést tart. Az üléstargya lesz az iskolaszék jövő évi költségeloirányzatának megállapítása.

— (A püspök bermautja.) Hetegy Samuel megyéspüspököl szlavoniai utabau mindenütt ünneplik. Eszéken a püspök gróf Normann vendége volt s ennek kíséretében ment Petricevre s közben a Josipovaci hívek fogadtak, kikhez a püspök beszédet intézett. Petricevén 700 bermálandónak adta fel a püspök a bermalást. Innen Jelengradra ment, gróf Normann kastélyába. Majd Csepinde utazott, hol szinten tenyesen fogadtak. Bizovacon és Brodjancia 800 hívó vette fel a bermalást. Valon szinten egész diadalm volt a püspök fogadtatasa, ki Marjanciban megadotta Magenheim Jozsefet, az új apatpirobanosi, ki Pécsről Marjanciba utazott tegnapelőtt. Tegnap Silvosevceben es Marjanciben bermalt a püspök, ki ma Doinji-Mimonjacion a király nevenapja alkalmából ünnepi misét mondott s holnap este erkezik haza szekvárosába.

— (Felolvasások a budai külv. kath. körben.) A pécs-budai külvárosi kath. körben vasarnap, tolyo né 7-en, lesz az első leli felolvasoestély. Az első felolvasást Kiss István, pécsi városi hitoktató tartja. A körben okt. 7-től kezdve husvétig minden második vasarnap lesz felolvasoestély s a felolvasás mindenkor este 8 órakor kezdődik.

— (Milyen idő lesz októberben?) A multnavi derűt, verőtenyes napokat kellemetlen, esős napok fogják felváltani e hónapban — ma már be is állt a szeles, kellemetlen idő — sőt a hó végén némely

helyen havazások is várhatók. A hőmérséklet, leszámítva egy pár napot, a hó elején, természetesen az időjáráshoz alkalmazkodva, hideg lesz. Így mondja ezt legalább a nagy német időjós, *Falb.* kinek jóslata csak annyiban lehet ránk nézve vigasztaló, hogy az nagyobbra csak szűkebb hazájára, Németországra vonatkozik.

— (**Új szentszéki ülnök.**) Hetey Sámuel megyés püspök *Hangay* Nándor ibafai plébánost aranymiséje alkalmából szentszéki ülnökké, violaszínű öv viselési joggal, kinevezte.

— (**Fáklyásmenet Siklóson.**) A siklósi iparos olvasókör, a nagy közönség részvételével, fáklyás menetet rendezett *Krasznay* Mihály főszolgabírónak, mint az olvasókör díszelnökének, névnapja alkalmából. A fáklyásmenet ugyan a múlt hó 29-ére volt tervezve, de a főbíró távolléte folytán csak kedden lehetett azt megtartani. A felvonulás az iparos olvasókörből indult ki, a tűzoltózenekar működése mellett a főutcán keresztül a főbíró lakásához. Itt a dalárda üdvözlő éneke után *Horváth* Lajos, a kör elnöke magvas beszéddel üdvözölte *Krasznay* Mihályt, mint a kör díszelnökét. Utána *Krasznay* szíves köszönetét meleg szavakkal fejezte ki ezen nem várt megtiszteltetésért. Majd egyes testületek és hatóságok sorban jókívánatokkal járultak az ünnepelt főbíró elé, névnapjára utólag gratulálva.

— (**Részvét.**) Az egyházi zenéegyesület hölgytagjai ma délelőtt testületileg tisztelegtek özv. *Molnár* Kalmánnál, a női dalárda volt elnöknője s az egyházi zene-egyesület lelkénél s testületileg fejezték ki részvétüket férje, néhai *Molnár* Kálmán alezredes gyászos elhunyt felett.

— (**A dinamit áldozata.**) Eddig még nem tudni, hogy vétkes gondatlanság, vagy bűnös boszuszomj okozta-e azt a borzalmas szerencsétlenséget, melynek tegnap egy fiatal, tizennégy éves gyermek lett áldozata, ki most itt Pécsen, iszonyúan összeroncsolva, az Irgalmasok kórházának kórágán vivődik a halállal. Akként történt a dolog, hogy *Ess-terházy* gróf Hörnyék melletti birtokán volt erdőteret a közelmúltban valamely szolgálati mulasztásért elbocsájtották s tegnap foglalta el új állását az elcsapott erdőteret helyére kinevezett *Kressl* Tivadar. Behurcolkodás közben az új erdőteret tizennégy éves fia, *Kressl* Jenő, a szoba egyik sarkában egy kemény papírral letakart s a padló alatt levő lyukat látott meg. Felvette a takaró papírlémezt s legnagyobb meglepetésére négy darab patronot talált a lyukban. A gyermek azon hiszemben, hogy ezek kilőtt puskatöltények, melyek legfeljebb a padlóban levő lyuk betömésére szolgáltak, a hatalmas töltésű *dinamit-patronok* közül kettőt felvett s egymáshoz ütögette őket. Ebben a pillanatban a patronok egyike iszonyu dörrenéssel felrobbant s *Kressl* Jenő balkezének négy ujját tövében leszakította, bal arcát pedig szinte a felismerhetlenségig szétroncsolta. A szerencsétlenül járt fiút nyomban kocsira tették s beszállították az irgalmasrend pécsi kórházába, hol most ápolják, de életben maradásához kevés a remény. — Az azonnal megindított vizsgálat eddig már kiderített annyit, hogy a felrobbant töltények azonosak a kőszénbányákban használni szokott robbantó-

dinamitpatronokkal. Most az iránt folyik a legszigorubb vizsgálat, hogy miként kerültek e töltények *Kressl* Tivadar elődjének birtokába s miért tartotta házában e közveszélyes dinamit töltényeket?

— (**Jelentés a vizről.**) A Tettye mai vizállásáról a főmérnöki hivatal a következőket jelenti: október hó 4-én reggel 6 órakor a tettyei viztartóban a viz 680 köbm. volt; az ellen-tartóban a viz 750 köbm. volt; a *hosszafolyás* 24 óra alatt 1020 köbméternek találtatott.

— (**A magyarországi jegyzők gyűlése.**) A magyarországi községi és körjegyzők egylete e hó 13-án vasárnap délelőtt 10 órakor a vármegyeháza dísztermében közgyűlést tart. Az idei közgyűlés különösen érdekes lesz tárgysorozatánál fogva, mely számos fontos dolgot tartalmaz. E közgyűlésen töltik be a lemondás folytán megüresedett első és másodelnöki állást is. Behatóan fognak foglalkozni a közigazgatás egyszerűsítése tárgyában az egyes vármegyei egyletektől beérkezet véleményekkel. A bő tárgysorozatú közgyűlést választmányi ülés előzi meg.

— (**Baleset egy tűznél.**) *Száger* József, városi egészségügyi szolga, volt tűzoltó, ki a *Lakits-Laktanyában* a tegnapi életpéldét veszélyesen megsérült, a városi kórházban van ápolás alatt. Ma állapota valamivel jobbra fordult s az orvosok reményt köntek életbenmaradásához. A szerencsétlenül járt s jobb sorsra érdemes ember azonban oly belső sérüléseket szenvedett, hogy ha életben marad is, alig fogja valaha a szerencsétlenség következményeit kiheverni.

— (**Panasz egy hegypásztor ellen.**) *Tóth* Sándor, kiskozári lakos, azt a panaszt tette a hatóságnál *Kocsis* Istvan hegypásztor ellen, hogy az öt éjjel, mikor Pécsről hazafele ment, az uton megtámadta és fegyverével fejbe verte. A hegypásztor azonban azzal védekezik, hogy öt *Tóth* előbb szidalmazta s rátámadván, ő csak önvédelemből volt kénytelen ellene a fegyvert használni. Az ügyben a további vizsgálatot a bíróság vezeti.

— (**Vasutépítési engedély.**) A szentlőrinc-slatinai helyi érdekű vasut részvénytársaság engedélyt kapott a keresk. minisztertől, hogy a szentlőrinc-slatinai vonal-része mentén, *Cadjavica* község határában a *Dráva* jobbpartján *Noskovce* *Dravapart*-elnevezéssel egy vasuti és hajózási atrakodó állomást építsen és ugyancsak szentlőrinc-slatinai vonalrészének három szelvénye között kiágazólag, az említett vasuti és hajózási atrakodó állomásig vezetendő és áruszállításra berendezendő összekötő szárnyvonalat létesítsen.

— (**A petrezselyem-utca megnyitása.**) Városunknak alig van még egy olyan utcája, mint a petrezselyem utca. A plébánia-utcaról és a *Klimó-utcaról* lehet csak ez utcát a belvárosból megközelíteni s a körülbelül kétszáz méter hosszú utcából a város felé egyetlen bevezető utca sem nyílik. Mint halljuk, az utca összes lakosságának rég táplált ohaja az, hogy az utca a belváros felé megnyitassék. A megnyitást a székesegyházi plébániának irányában akarnák s így az utca, úgy szólván, közepén nyerne egy levezető utcát a városba. Kisajátítás útján csak egy házat kellene megvenni, a többi terület püspöki és káptalani birtok. Az utca lakói

legközelebb *monstre-deputációban* készülnek menni a megyéspüspökhöz és a káptalani nagypréposthoz, hogy kikérjék hozzájárulását a tervezett utcamegnyitáshoz. A püspök és a káptalan nagylelkűségétől varják, hogy rég táplált ohajuk teljesedni fog s ezek hozzájárulása után már mi sem állja útját az utca megnyitásának.

— (**A szántovai hitehagyottak temploma.**) Szántova községben most szentelte föl *Séviés* *Márolán*, ujvidéki görögkeleti püspök az új görög-keleti templomot. E templom keletkezése nemzetiségi afférre vezethető vissza. A szántovai szerbek azelőtt katolikusok voltak. Három éve agitatorok izgatása folytán szerbnyelvű istentiszteleteket követeltek a plébánostól, a ki a község telerészben magyar anyanyelvű lakosságára való tekintettel, a szerbek kérését megtagadta. A szerbek ekkor egyszerre kilencszázan hagyták el a római katolikus vallást és görög-keletiek lettek. Nagy hire volt akkoriban ennek az áttérésnek s a görög-keletiek nagy örömmel gyűjtöttek pénzt az új hitsorsosok templomára. A tegnapi felszentelésre seregestül mentek a szerbek *Bacs-kából*, *Baranyából*, a *Szerémségből* és *Banátból*, sőt *Horvátországból* is. Az ünnepsegre tömérdek üdvözlő tavrát érkezett. A magyarok távol tartottak magukat ünnepélytől.

— (**A huszadik század születése**) *Király* László, ismert jeles fiatal festőnek így című képe látható a *Király-utcán* *Blanc J.* könyvkereskedő kirakatában. A pompás kivitelű kepen a háttérben látható az *»Isten bányája«*, *Krisztust*, a keresztény évszázadok alapítóját jelképezve. Ettől egy sor koporsó húzódik egészen az előtérbe. Ezek a koporsók jelzik az elhunyt századokat számszerint. (A XVIII-dik a pápa és a bölcslakja földi el.) A halál még segített a XIX-dik századnak meggyújtani az élet faklyájával (amely már elhamvad) a XX-dik századnak életmeccsét, (azaz: átadva az életet) és lassan eresztile a koporsóba, a melynek földelen állatszólaga a faklya lángjából és gazából kinövő új század a papával és bölcscsel együtt. A halál feje körül a chaosszerű tenykörből szikrák pattognak ki, melyek távolodva, mindinkább csillag alakot vesznek föl: jelképezve a halálból való feltámadást (fizikai és bölcséletileg). A pápa áldólag terjeszti ki kezét az új század alakja felé, a míg a pápa karjai között álló papai harmaskereszt segítségével (melybe az új század alakja fogodzik) a bölcslak vezetni (gondozni) kezdi az új század alakját. A bölcslak balkezeiben tavcsó és egy irattekercs, melyen a következő latin szavakból álló felirat látható: *»Te coelestis terrestrisque Sapientia tonet.«* Magyarul: *»teged az égi és földi bölcsesség ápol (melegít).«* A pápa jobbjára felé látható *Szt. Mihály*, mint a keresztény igazság személyesítője a ki előt hátrál, süllyed a gonosz, a ki még mindig a kereszténység személyesítője ellen nyújtja ki kezét. A sítán mellett pedig egy megrettent szellem alak (más vallások szelleme) iparkodik menekülni *Szt. Mihály* vagyis a kereszténység elől, jobb karján több kötblát hurcolva, melyek egyikén *Budha* ülő alakja látható személyesítve a *Budhizmust*. Egy másikon *félhold* és csillag: a mohamedanizmust jelképezve stb. Az egész csoport telett a megnyílt égből egy angyal jelent meg, jobb kezében a *»keresztény erőt«* s baljában olaj-

ágot, a béke jelképét hozva az új század számára.

— **(Szerencsés lövés.)** Megirtuk tegnap esti számunkban, hogy *Deák István*, barátur-környéki lakos meglötte a fiát, ifj. *Deák Istvánt*, családi perpatvar közben. A meglőtt fiút mikor a kórházba bevitték, azt hitték, hogy életveszélyes sérüléseket szenvedett. Azonban szerencsére, ez nem bizonyult valószínűnek, mert a lövés a fiún csak kisebb sérüléseket ejtett s a sörétek közül egy ment csak veszélyesebb helyre. Ezt is kivették az orvosok s *Deák István*, az öreg, így tehát nem lett fiának gyilkosa s most a meglőtt fiút otthon ápolják.

— **(Tüzek a vidéken.)** Azt hinné az ember, hogy most mikor s vége van már a cséplésnek, a nagy nyári meleg alábbszállott, kevesebb lesz a tüzesetek száma, mely minden egyéb csapástól megkímélt takarmányukat emészteli fel a gazdáknak. Hogy ez azonban — sajnos — nem így van, azt legjobban bizonyítják azok a tudósítások, melyek hozzánk érkezve, a vidéken előfordult számos tüzesetekről adnak hírt. Így *Sámod* községben *Pollák Izrael* bérlőnek egy a községben volt kaza búzája égett meg, *Mühl Fülöp*, *Zsibrik* pusztai lakosnak pedig egy pajtáján ütött ki a tűz a napokban s az egész pajta, a benne volt takarmány és gazdasági eszközökkel együtt a tűz martaléka lett. — Jóval nagyobb kár érte *Krámer Jakab* dunaszekcsői lakost, kinek a háza udvarán levő pajtáján kívül kilencven kocsiszalma és harminc kocsipolyvája égett oda. — *Feld Gáspár* kurdi szőlőhegyi lakosnak a présháza lett a tűz martaléka, mely aztán még mielőtt mentésére gondolni lehetett volna, elhamvadt. Ezeknek a tüzeknek eddig még ismeretlen a keletkezési oka. Nem csekély azonban ama tüzesetek száma sem, melynek gondatlanság volt az okozója. Így *Lemle János* kaposszekcsői lakos egy pajtája gyuladt ki, melytől csakhamar tüzet fogott a mellette levő gazdasági épület is. A tüzet a károsult nyolc éves *Erzsébet* nevű leánya okozta, a ki a pajta körül gyufával játszadozott, melyektől azután a pajta mellett felhalmozott széna meggyuladt. — *Bajer Ádám*, püspöklaki lakosnak egy szalmakazalját emésztették meg a lángok. A tűz itt a gazda négy éves *György* nevű fiának vigyázatlanságából eredt, a mennyiben a gyerek gyufával játszadozott a szalmakazal körül. — *Kremmer Lőrinc*, mocsoládi lakos házában a napokban szobátüz volt, mely alkalommal a szoba butorzatának legnagyobb része a lángok martaléka lett. A tűz akként keletkezett, hogy *Kremmer Lőrinc* tizenhat éves *Margit* nevű leánya este ágya mellé egy székre tette le az égő petróleum-lámpát, melyet a fiatal leány vigyázatlanságából felborított s a kiömlő kőolaj meggyuladva, a lángok csakhamar az ágynevébe kaptak. Szerencsére sikerült a tüzet mihamarább lokalizálni.

— **(Asszonyharc.)** A szigeti országon nagy harcot vívott két asszony. A polgári párbajt ököllet és egy hirtelen előkevert nádpálcával intézték el. Az első összecsapás után mind a két fél véres ábrázattal és összekarmolt szájjal szórta egyik a másikra a cifráknál cifrább jelzőket. A nem inkongnitóban végzett párbaj egy szerelmi ügyből

keletkezett. A szerencsés *don Juan* neve, a kiért a két asszony megverekedett, szerencsére azonban a körülállók között titok maradt. A véres kimenetelű asszonyharcnak két hivatlan asszonygéd vetett véget, kik valahonnét bekormozott kezekkel kerültek elő hirtelenében és a két tüzesvérű amazont elválasztás közben irgalmatlanul összemaszatolták. Az így elég szerencsés kimenetelű asszonypárbaj színhelyét pár csepp vér és néhány kitépelt asszonyhajszál beritja.

— **(Jogászyülés.)** Ma délután két óraker népes jogászyülés volt, melynek első pontját a párisi kiküldöttek beszámolója képezte. A kiküldetésről *Czank Nep. János* olvasta fel a jelentést, melyet a közgyűlés tudomásul vett. A könyvtárról nagyon szomorú jelentést tettek, a mennyiben a könyvtárvizsgáló bizottság technikai akadály miatt nem is látott könyveket. Tudomásul vették a pénztárvizsgálat eredményét. A szünidei pénztáros jelentése után megadták neki a felmentvényt. Az elnök bejelentette, hogy a szünidő alatt olyvasókori élet, az építkezés miatt, nem volt. A szünidei tisztikarnak megadták a felmentvényt. Következett a választás. Elnök lett *Borsy Jenő* nyolc szavazattal. A tisztikar megválasztása s a tárgysorozat egyéb pontjai felett való vitatkozás lapunk zártakor még folyik.

— **(Lopás egy korcsmában.)** *Frank János* mekényesi lakos korcsmáros házában éjnek idején tolvajok jártak, kik a korcsmáros hálószobájából hetven kor. készpénzt s a korcsmárosnál albérlésben lakó *Unger András*tól egy ezüst zseborát elloptak. A tetteseket — kik természetesen ismeretlenek — most nyomozzák.

— **(Kellemetlen szomszéd.)** *Csolák Illia* mohácsi lakos panaszt emelt a napokban, hogy szomszédja *Kernics Márton* berugott állapotban átjött az ő portájára s ott fejszét ragadva *Csolák Illiát* agyonütéssel fenyegette, ki csak úgy tudott a veszedelemtől szabadulni, hogy segítségért kiabált, a mikor is *Szidona Mattia* és *Gelgeta Jóna* segítségére siettek s *Kernics Márton*t lefegyverezték. A fenyegető szomszédot feljelentették a bíróságnál.

— **(Utonállók.)** *Pfeifer Ferenc* boldoyai lakos a napokban csendesesen s mit sem sejtve ment estefelé haza a korcsmából, midőn az egyik utca szegleténél eléje álltak *Bajer András* és *Katzenberger József* s szó nélkül ütlegelni kezdték. Hogy miért támadták meg, azt maga az alaposan elvert *Pfeifer Ferenc* sem tudta s ez valószínűleg csak a bíróságnál fog kiderülni, hol a megvert ember panaszt emelt támadói ellen.

— **(Ellopták a kabátját.)** Rövid idő alatt ez már a harmadik eset, melyben akként történik a lopás, hogy a káros holmiját a kocsiról lopják el valami élelmes tolvajok. Így járt *Wagner János* tapolca-pusztai lakos is, ki míg a földjén dolgozott, az országon álló kocsijában hagyta a kabátját, melyet aztán valaki a benne levő kevés készpénz s egyéb apróságokkal együtt elloptott. A gazda panasza folytán megindított nyomozás során azonban sikerült az ismeretlen tettest *Lubority Mitó* személyében elcsipni, kit átadtak a bíróságnak.

— **(Mohácsi csendélet.)** Özv. *János* Jánosné mohácsi lakosnő a napokban panaszt emelt a batóságnál, hogy éjnek idején valaki tizennégy ablakabláját bevverte. Ugyanezen a napon *Szabó Gábor*, szintén mohácsi lakos, pedig arról panaszkodott, hogy neki meg nyolc ablakát verték be. Az ablakbeveréssel gyanúsított *Berta Gyulát* elcsípték s ő be is vallotta, hogy özv. *János Jánosné* ablakait bevverte s furcsa tette indokául a bosszút emlegeti, *Szabó Gábor* ablakairól azonban mit sem akar tudni, mindamellet azonban igen valószínű, hogy a *Szabó-féle* ablakbeverésnek is ő a hőse. Ez irányban különben folytatják a vizsgálatot.

— **(Véres bucsu a civilélet-től.)** Somogy-Visontán a berukkoló falusi legények nagy dárídót csaptak a szőlőkertben s oda vetődött a csősz is, ócska fegyverével. A legények aztan lövöldözni kezdték kalapjait, a mire ugyse lesz már szükségük. De a lövöldözésnek szomorú vége lett, mert *Barta János* véletlenül *Füte Jóska* arcába lőtt, a ki most élet-halál közt lebeg.

Művészet, irodalom.

Az első premier.

— **»A menyem.«** Carré és Bilhaud vigjátéka. Első előadása okt. 3-án.

Csak francia szerzők vállalkozhatnak arra, hogy oly sovány cselekményből, a mi az új francia vigjáték anyagát képezi, szindarabot alkossanak. Mert bizony »A menyem« cselekménye, miként azt tegnapelőtt este megjelent számunkan közöltük, édeskevés; egy a fiatal menyére fiatalisága miatt féltékeny anyósnaak menyével való veszekedése és ellene való áskálódása tölti be a darabot. Ez azonban a francia szerzők szellemessége folytán oly derült és kacagtató jelenetekben nyilatkozik meg, hogy a gyorsan perdülő darabban egymást követik a kacagtató ötletek és a helyzetkomikum megnyilatkozásai s a sovány cselekményt észre sem veszszük a sok vidám ötlet és komikus helyzetek közben. A darab szereplői egytől-egyig magukban véve általános felrüntetői a jellem komikumnak is. *Leverdierné*, az idősebb (*Nagy Vilma*) mintaképe az anyósnaak; az ifjabb *Leverdiernében* (*Kende Paula*) pedig enivalóan kedves és huncut menyét tanulunk megismerni. Az idősebb *Leverdier* (*Vágó Béla*) a sokáig papucskormány alatt nyögő s mégis titokban kikapós férj ép oly hiven jellemzett alak, mint a fiatal *Leverdier* (*Rajz Ödön*), a ki még mindig anyja befolyása alatt áll s alig tud a két-éves fiatal feleség pártjára átcsapni, *Pompás három figura* a darabban: *Honorné Tesard* (*Deli Lajos*), a diplomatának készülő ifju, ki rajong a politikaért, *Ferdinánd Larnell* (*Német János*) ki rövidlátó és a festményeket csodálja, no meg a másik *Larnelle Gusztáv* (*Pásztor János*), ki nagyot hall és szenvedélyes zenész. Nem kevésbé mulatságos alak *Malescot*, a szertartásmesteri hivatal második aligazgatója (*Nagy Dezső*), kit a folytonos etikett idegessé tesz és idegrohamaiban káromkodik s durva lesz; valamint a lengyel »grófnők« tipusa, *Lodoinszka grófnő* (*Jeszenszkyne*) és a fiatal házaspárra az anyós megbizásából felügyelő szobalány *Marie* (*Simon Mariska*). Ilyen sok jellemzett alakkal a helyzetkomikum lépten-nyomon való megnyitkozása s az ugynevezett »kétértelműség«-nek igazi szellemességgel való alkalmazása által nem csoda, ha »A menyem« azok közé a vigjátékok közé sorozható, melyek mindenkor szives fogadtatásra lelnek a színpadon.

Maga az előadás csak még jobban emelte a darab belső értékét. Meg kell dicsérnünk a

pompás diszleteket, az ügyes rendezést és a gyorsan pergő, összevágó játékokat is.

Kende Paula a címszerepben bizonyította, hogy könnyed társalgási szerepekben igazi művészettel állja meg helyét. Fess, csinos és kedvesen huncut volt a fiatal asszony szerepében s oly természetességgel játszott, mely ment volt minden túlzástól, a mire pedig a szerep igazán csábit.

Nagy Vilma az anyós szerepében néhol már beleesett a túlzásba, De hát mi a kedves komikáknak ez a szokása s egy „anyós” ábrázolásánál szinte fel se tűnik.

Jeszenszky Irén a lengyel grófnőt a tőle megszokott sikkal és eleganciával adta.

Simon Mariska a szobaleányban törőlmetszett, hű alakot mutatott be s ügyes játéka is mindenben dicséretre érdemes.

Vágó Béla az idős Leverdiert kabinet-alakítást produkált s mindenben hűen adta a kikapós férjét, ki a politika ürügyét használja fel szerelmi kalandjainál.

Rajz Ödön az ifjabb Leverdiert játszotta, szépen és finom komikummal.

Delli Lajosnak csak gratulálhatunk Honoréjéért. Minden tekintetben élethű volt a diplomáciára készülő ideális fiatalember bemutatásában.

Nagy Dezsőnek szerencsés estéje volt tegnap. A szertartásmesterség betegét, Malescot urat pompásan adta.

Németh János, a rövidlátó és Pásztor János a nagyothalló Larnelle szerepében kitűnő alakítást produkáltak s már egyszerű megjelenésük derűtséget keletkezett.

Sajnos, a bemutatott darabot csak gyenge felház nézte végig. Reméljük azonban, hogy még telt házat is fog vonzani a menyem. Megérdemli! (→)

○ **Amit az erdő mesél.** Gécy István eme legújabb nézsiműve megjelent ifj. Nágel Ottó kiadásában Budapesten. A kötet egy koronáért bármely könyvkereskedésben kapható.

○ **Ifjuságom.** Nikelszky Géza ily című verskötete ma hagyta el a sajtót. A verskötet címlapját Darilek Henrik, a Zsolnay-gyár festője rajzolta s az igazán megkapóan csinos kivitelű. A kötet lapunk nyomdájából került ki gondos kiállításban. Megrendelhető a szerzőnél (Zsolnay-gyár) három koronáért.

Folyószám 7. Idénybérlet 7. Páratlan bérlet.

Nemzeti színház.

Ma, pénteken, október 5-én

Bőregér.

Vig operette. Irta: Strauss J.

Személyek:

Eisenstein	Nádassy
Rosalinda	Csurgay
Adél	Szekula S.
Orlofszky	Gergely
Jola	Szirmay
Frank	Németh J.
Falke	Mezey
Alfréd	Kozma Pista
Frosch	Nagy Dezső
1.) táncos	Nádassyné
2.) táncos	Sáfrány

Holnap, szombaton, október 6-án.

Diszeladás:

Bánk-bánk.

Katona József történelmi drámája.

TÁVIRATOK.

— **A király nevenapja Budapesten.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A király nevenapját a szokott fényvel ünnepelte a főváros. A budavári

Mátyás-templomban *Vaszary* Kolos hercegprimás celebrált s megjelentek a kormánytagjai teljes számban és az előkelőségek.

— **Lemondó és új főispánok.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Hivatalosan jelentik, hogy *Fábián* László, aradi főispán hónapok előtt egészségi okokból felmentést kérte. A felmentést a hivatalos lap holnapi száma fogja hozni. Ez alkalomból a király a főispánnak hozzászas és hű szolgálataiért teljes elismerését nyilvánítja.

Legújabb értesülés szerint Sáros-megye főispánjává *Bárdossy* Jenő, földmívelésügyi miniszteri osztálytanácsos, — Ujvidék főispánjává pedig *Zákó* Milán képviselő nevezettek ki.

— **Minisztertanács.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Ma délután Budapesten megtartották a tegnapi elhalasztott minisztertanácsot, melyen a kabinet összes tagjai résztvettek.

— **A szombathelyi püspök állapota.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) *Hidassy* Kornél, szombathelyi megyéspüspök, kiról a tegnapi esti táviratok azt jelentették, hogy haldoklik, az éjszakát nyugodtan töltötte; reggel jó étvágygyal elkötötte reggelijét s állapota szemlátomást javult. A püspök állapota azonban ma délelőtt ismét rosszabbodott; *s a végelgyengülés tünetei mutatkoznak a betegnél.*

— **A khinai háború.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Az orosz külügyminiszter megkapta *Csing* herceg táviratát, melyben a herceg kijelenti, hogy ő fel van hatalmazva együttes tárgyalást indítani a hatalmakkal. A távirat így végződik: *A dinasztia veszedelme rendkívül komoly; sürgősen szükséges minden új bonyodalmat elkerülni.*

Mandzsuriában a *khinai katonák letették a fegyvert*; ott hadi eredmények nem várhatók.

Sanghai távirat jelenti, hogy az oroszok és németek elfoglalták Sanghaikvant.

— **Összeesküvés Mac-Kinley ellen.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Shanghai távirat szerint Kantonban az Egyesült Államok elnöke, *Mac-Kinley* ellen irányuló összeesküvést fedeztek fel.

Szerkesztői üzenet.

Pécsi szabadelvű választók. A mai postával a következő tartalmu levelezőlapot kaptuk: „Tisztelettel kérjük *Aidinger* J. képviselő urunk Nságát, legyen szives tudatni, mikor tartja meg beszámolóját? — A pécsi szabadelvű választók. Nos azok a szabadelvű választók, akik kíváncsiak a mi képviselőnk beszámolójára (nagyon sokan ugysem lehetnek ilyenek), sokkal helyesebben cselekednének, ha közvetlenül ő Nagyságához fordulnának naiv kérdésükkel, mint hogy ennek közvetítésére hozánk fordulnak, akiket ilyes kíváncsiság egyáltalában nem gyötör. A kinek valami mondanivalója volt a nagyságos honatyaúrak közül, az ugys kirukkolt vele keretlenül is;

kár tehát zavarba hozni a kíváncsiskodással azokat, akik legfőleg klubbli finom szellemkedésről tudnának beszámolni.

KIR. TÁBLAI ÉRTESETŐ.

1900. évi október hó 1-én s köv. napjain elintézt ügyek.

(Rövidítések magyarázata: hh. = helyben hagyva, mv. = megváltoztatva, rmv. = részben megváltoztatva, fo. = feloldva, rend. = rendkívényileg vissza, ms. = megsemmisítve, rms. = részben megsemmisítve, vu. = visszautasítva, hna. = hely nem adatott.)

I. Polgári tanács.

Előadó: *Pilch Antal.*

- V. 1786. Bank Erzsébet — Kiss Antal és társa öröks. — fo.
2088. Kuzman Iván és neje — Tót-Szerdahely község egy ut használata iránt. — hh.
2134. Bedő József — Belső Jánosné vagyonköz. megszűnt. — hh.
2269. Sesits Koszta — Sesits Zsófia holtta nyilv. — rmv.
2319. Somogy megye Arvaszéke — özv. Pongrácz Jánosné gondnokság alá hely. — hh.

Előadó: *Kaufmann Nándor.*

1871. Deák Teréz — Deák János s t. törv. oszt. rész. — fo.
1884. Pasics Mihály — ör. Pasics József 989 frt 55 kr. — hh.
1947. özv. Gacza Józsefné — kk. Gacza József s t. özv. jog elism. — rend.
1930. Fried Ignác — Bárány Lajos 50 frt. — mv.
1933. Lengyel Dénes s t. — Grundböck István s t. 2000 frt. — vu.
1946. özv. Haberényi Katalin — Gölöncsér János s t. 40 frt. — hh.
1960. Lukács Armin — Fleischer József 58 frt 87 kr. — hh.

Előadó: *Holics Gyula.*

- V. 1931. Ivancsics József s t. — Tomasics János s t. megyeig. — hh.
1971. özv. Horváth Jánosné — Szlamek Mária s t. öröks. — rend.
1993. Keresztes Antal s t. — Keresztes Imre s n. öröks. — hh.
1998. Benák Erzsébet — Kis Károly 1000 frt. — rend.
2012. Hanarich Istvánné — Törjék János s t. öröks. — rmv.
2148. Chinorányi Boldizsár — Kerkápolyi Irén válóper. — hh.
2206. Posgai Ferenc — Ferenc Anna válóper. — hh.
2221. Monori Mihály — Takács Zsuzsanna válóper. — hh.
III. 2452. Verbovecz Ferenc — Lázár Salamon bizt. végr. — hh.
2453. Krausz Farkas — Lázár Salamon bizt. végr. — hh.

II. Polgári tanács.

Előadó: *Röck Gyula.*

- V. 2014. Tolnai Gáborné s t. — Palkós Benőné s t. öröks. — hh.
2039. Deák Keresztes Antal — Turcsi Vince s t. öröks. — hh.
2101. ör. Kincse József — Fábián Mihály kártérít. — hh.
III. 2106. özv. Zsebök Józsefné — Sente Gyuláné végr. — vu.

Előadó: *Graff Károly.*

- III. 2066. Resch János — Balárdi István zjog. bek. — mv.
2094. Szegzárdi m. kir. adóhivatal — Geiger Gyula zjog. bek. — hh.
2095. M. kir. Államkincstár — Hederics Mari zjog. bek. — rmv.
2096. Jagics József — Balogh Mihály zjog. bek. — rend.
2097. Balogh Katalin — Balogh Mihály zjog. bek. — rend.
2098. Odry József s t. tjog. tör. — rend.
2187. Gróf János s t. tjog. bek. — rmv.
2243. Sandó Sára s t. — Gyenis János perfelj. — mv.
2301. Lindemann György s n. — Stanits Szávó felszól. — fo.
2407. Pohn Antal — Radocsi István zjog. bek. — rend.
2413. Kis Simon József — Varga Antal végr. — mv.

Előadó: *Zsabokrszky Ferenc.*

- III. 2130. özv. Vigyázó Rudolfné s t. — Szeniczey Ákos zárlat. — rend.
2131. Szegzárdi takptár és csatlakozott társai — Szeniczey Ákos végr. — rend.
2142. S. és J. Frankl cég — Gerács József végr. — mv.

2181. Bertalan György — Bertalan Mihály végr.
— hh.
2182. Kulcsár Mihály s n. — Király Alsó János
végr. — hh.
2214. A marcali ált. takarékpénztár — Bata József
végr. — rend.
2216. Somogy megyei takarékpénztár — Lovász Jó-
zsef. végr. — hh.

Büntető tanács.Előadó: *Bocz Alajos.*

- V. 2347. Klonbos Ignác és társai k. t. s. — vu.
2352. Ifj. Boli József lopás. — határidő kitűz.
2353. Füredi Sándor és társa lopás. — vu.
2355. Márton András k. t. s. — hh.

Előadó: *Cziglányi Béla.*

- V. 2236. Zsigmond László magánokirat hamisítás. —
hh.
2295. Zsigrai József suly. t. s. — hh.
III. 2269. Tapai Mihály közegészség ell. kih. — rend.
2305. Gungl János és t. suly t. s. — hh.

Előadó: *Angyal Pál.*

- V. 2258. Schön Zsigmond és tsa hatóság ell. erőszak.
— határidő kitűz.
2260. Grosz Józsefné lopás. — határidő kitűz.

Előadó: *Nábráczky Lajos.*

- V. 2225. Nagy Pál Józsefné lopás. — határidő kitűz.
2319. R. Karácsony István és tsa suly t. s. — rend.

Előadó: *Varga Nagy István.*

- V. 2211. Keresztes Tóth Ferenc s. t. s. — határidő
kitűz.
2213. Piszker Elek s. t. s. — határidő kitűz.
2224. K. Szabó Jakab és t. idegen ingó megr. —
rend.
2226. Bausch Péter lopás. — rend.
2231. Pál Sándor hamis eskü. — határidő kitűz.

Elintézésre kintűzött ügyek.

Bejelentések 1900. évi okt. hó 8. s. köv. napjaira

I. Polgári tanács.Előadó: *Pálch Antal.*

- III. 2370. Hőgyészen elhalt Fuhrman Simon hagy.
2394. Bagotán elhalt Csóka Katalin hagy.
2411. Szegárdon elhalt Ribling Vencelné hagy.
2445. Kistóttalván elhalt Toplek Imre hagy.
2450. özv. Tkalcsesz Istvánné — Soltics Jakab végr.
2451. Mápocson elhalt Hausman Jakab és János
hagy.
2512. Egerszegen elhalt Szabó Imréné hagy.
2519. Polán elhalt Tóth József hagy.

Előadó: *Kaufmann Nándor.*

- V. 1918. Koszér Teréz — Koszér Anna s t. végrend.
érvényt.
1976. Boncók János — Szakály Mihály tjug.
1994. Hirsch Ödön — Hirschmann Mór s t. épü-
letek lebont.
2415. Kann Armin és fia cég — M. kir. kincstár
81 frt 80 kr.
2504. Paranyam. hitelintézet — Reif Károly csod-
nyítás.
1976. Weiser I. — Jagasozsy Károly 634 kor.
2036. Bosnyák Jócó — Rozsits István 80 kor.
III. 1973. Ács József — Grünbaum Jakab s t. 322 kor.
2040. Paranyam. hitelintézet — Krauszer Manó 685
frt 68 kr.
1977. Deutsch A. fia s t. — Gróf Vigyázó Sándor
9500 frt.
2412. özv. Jaczkó Mihályné — Dr. Cholnoky Sán-
dor végr.
2471. Dr. Rónaly Kálmán — özv. Rónaly Ignácné
végr.
2493. Pietsch Jakab — Czike Mari s t. végr.
2494. Pietsch Jakab — Czike Mari s t. végr.

Előadó: *Holics Gyula.*

- V. 2064. Ifj. Benedek István — Plesz Ádám 3000 frt.
2070. Zsigmond Dávid s t. — Csizmadia Józsefné
s t. öröks.
2223. Kohn Krisztina — Zimmerman Ferenc válóper.
2224. Varga Sándor — Kis Antonia válóper.
2233. Ifj. Vig Mihály — Vig Anna válóper.
2234. Réz Julianna — Czövek István válóper.
2236. Turis Mária — Kecskeméti Sándor válóper.
2247. Chincrányi Boldizsár — Kerkápolyi Irén
gyermek törvényt. szül. kimondás.
III. 2082. Porsos György — Unger Ferenc végr.
2247. Fischer Jakab — Grót Vilma válóper.

II. Polgári tanács.Előadó: *Rökk Gyula.*

- V. 2135. Francics Andor — Francics István köz.
mszünt.
2147. Baá József — Bolf Anna s t. ing. tjug.
2178. Mutschenbacher Lipót s n. — Nagy Sándor
1040 kor.

2195. özv. Góbelt Jánosné — Góbelt János ing. birt.
III. 2123. özv. Hegedüs Béláné — Zakál Henrik végr.
2151. Ivanisics János — Sitter József s n. végr.

Előadó: *Graff Károly.*

- III. 2112. Fuchs Adolf — Berg Neumann és fia cég
zjog tör.
2116. Ivánovics Iván — Vesel Simon s t. zjog törtl.
2149. Németh Sándor s t. — Németh János tjug bek.
2162. Gerhardt Henrik s t. — Pesti hazai első
takptár zjog ig.
2421. Kis Gere József — Kis Gere Péter tjug bek.
2442. Kis Gere József — Kis Gere Péter tjug bek.
2422. Schlag Erzsébet s t. — Maul Miklós végr.
2437. Tóth György — Vinczek Ágotha végr.
2454. Stern Mór utódai — Feiler Mihály végr.
2485. Furd József s t. — Novák István s t tjug.
és zjog.
2488. Kisbirtokosok Orsz. földhitelintézete — özv.
Inczédi Bénéne felszól.
2495. M. kir. államkincstár — Pozmánovics Stokán
végr.
2508. Darnay Béláné — Berényi Gejza végr.

Előadó: *Zsabokrszky Ferenc.*

- III. 2115. Apari János — Pasicz Mihály s t. végr.
mszünt.
2213. Nagyszebeni földhitelintézet — Takács József
végr.
2263. Baranyamegyei hitelintézet — Klein Dávid
végr.
2291. Alsómuraközi takptár — Miklóska Albert végr.
2299. Noll Ferenc — Albert Ferenc végr.
2322. Ehrnfeld Antal — Krauszer Manó végr.
2323. Mautner Fülöp — Ritzl Péter s n. végr.
2328. Tersánszky Kálmán — Czike Mária végr.

Büntető tanács.Előadó: *Cziglányi Béla.*

- V. 2183. Csiszár János s t. tűzvész okoz.
2278. Gonbos Ferenc s t. hiv. hat. visszaélés.
2379. Habián Balásné lopás.

Előadó: *Angyal Pál.*

- V. 2276. Zirkl Erzsébet lopás.
2280. Ifj. Barát András s t. lopás
2281. Káplár Vörös József s t. hat. ell. erősz.

Előadó: *Nábráczky Lajos.*

- V. 2291. Schön Károly vétkes bukás.
2300. Stauber Ignác vétkes bukás.

Előadó: *Varga Nagy István.*

- V. 2233. Spitzer Károly sikk.
2234. Ifj. Cs. Sz. József s t. lopás.
2254. Kis Lajos s t. m. lak. sért.
2256. Vajda István király sértés.
2268. Bosnyákovics Lajos s t. becs. sért.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

Egy szoba és konyhából
álló lakás kiadó
Percel-utca 35. számú házban.

Schlauch-féle
villatelepen
egészséges, száraz lakások
bérbeadók
s az egyes villák el is adók.

Bővebbet Indóház-utca 17. sz.
alatti építési irodában.

Nagy választék:

Finom minőségű kávékban;
Minden nap friss prágai és kassai
sonka, főtt és nyers,
Tiszta fehér rózsa méz,
Finom színházi csokoládé cukorka,
Mindennemű első rendű likőrök,
Francia és magyar cognac,
Valódi angol tea rum,
Patavia Arák fehér rum,
Chinai és orosz tea-keverék,
Cabos-féle tea-sütemény,
Suchard-féle csokoládé és cacao
stb. stb.

Kapható:

Bayer Ferenc

fűszer- és csemege kereskedésében

Pécs Széchenyi-tér 8. sz.

Demini Ferenc

Pécsett Ferenciek-bazára.

Raktáron tartok legegységesebb di-
vánokat, ottománokat és kár-
pitos butorokat a legolcsóbb árak
mellett.

Eladó ház.

Klimó utca 12-ik számú ház, mely
áll 3 szoba, konyha és mellékhelyiségek-
ből, haláleset végett **1800 forintért**
eladó.

Bővebbet Demini Ferencnél (Feren-
ciek bazára.)

HIRDETMEŒY.

Vb. Reif Károly
és fia cég csódtömegébe
leltározott

81 zsák kenyér és 93 zsák

rozliszt

1900. évi októ-
ber hó 5-én a.
u. 2 órakor (Irgal-
mas-u. 22. sz. Reif-féle ház-
ban nyilvános árverésen el-
adatni fog.

Dr. Gellér Samu,

tömegközvetítő